

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Sambot'a, Fóica una data pe septemana, — Pretiulu: pe 1 anu 10 . v. a. Pentru tieri esterne 15 f. sun. pe unu anu și 45 doldieceri, or 3 galbini si 3 doldieceri mon. sunatoria. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. de 10 vorbe mari și mici inserate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Fară depunerea acestui pretiu înainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 7.

Brasovu, 34. Januariu 1862.

Anulu XXV.

LA CRITIC'A DEIN „KORUNK.“

VIII.

Dar' inca de vomu cautá si la tempurile mai noue, chiaru si in Transilvani'a, in cari atati Germani, Slovaci, Armeni, Ebrei etc. seau se au prefacutu cu totulu in magiari, seau si pana astadi nu inceta asi magiarisá celu puçinu numele, precum numai in dilele acestea vedeam intru unu diurnalul dein Clusiu anunciatuse: Cumu-cà magiarisarea numelor in Ungari'a curte cu unu resultatu fórte imbucuratoriu.

De magiarisarea unoru familie romanesci vechie si noue, nece nu voliu se mai atingu.

Dein care tóte, dupa principiulu pusu de Criticulu, inca nece magiarii celi de astadi nu aru fi descendenti directi ai celoru vechi, cari venira in Panoni'a si in Daci'a sub ductulu lui Arpadu si celoru alalti principi, pre cari Anonimulu i-numesce hetu moger; — ci aru fi numai una mestecatura dein remasitie le magiariloru vechi, cati au mai scapatu de tatari, turci etc., si dein germani, slovaci, armeni, ebrei, si romani etc. magiarisati.

Cumu ar' placé asta conclusiune? de almentrea dusă chiaru asia de strictu, că cea dedusa de Criticulu nostru despre romani; fiendu că si aceea este cunoscutu, cumu că de si magiarii nu s'au mai intorsu in apoi in patri'a de antanu, — totusi prein bataliele cele multe si predatiunile ce le facura tatarii, turcii etc., multa lume de unguru s'a prepadiu, precum arata istoricii unguresci toti, si anume Rogeriu, Bethlen etc.

Deci, déca Criticulu cu partisaniii sei se voru involi la acesta stricta conclusiune despre natiunea loru, cumu urmáza dein principiulu statuitu de d-lui pentru noi, — si prein urmare va recunoscere si va admite, că magiarii de astadi inca nu suntu directi descendenti ai celoru vechi, de si le pórta numele si le vorbescu limb'a, póté camu schimbata si mestecata cu multe cuvinte straine, ce le aflara numai in Europ'a, — atunci me dau, seau ne dàmu cu totii, plainici, si nu mai vorbimu de romanetatea romanului almentrea de catu că de una metafora retorica seau paronomasia seca.

Er' de nu, — nu.

Adeca, de nu, — atunci vomu stá mortísi pre lenga aceea, că suntemu descendenti directi ai Romaniloru seau colonieloru romane venite si asiediate in Daci'a incepundu de la Traianu; si vomu apará romanetatea romanului stricta, nec plus nec minus, ci numai cumu a fostu candu au venit Romanii in Daci'a, pentru că mai susu nu ne intendem; si nu vomu lasá deintru ast'a nece una iota; si vomu combate dein tóte poterile opiniunile contrarie, de ne ar' costá catu ne ar' costá, macaru si riuri de — negrela.

Asta e profesiunea credentiei nóstre natiunali articulu I, si totu ce-ne nu e de una credentia cu noi, este — ereticu.

Inse si pana la alta ocasiune, candu vomu poté sci, că mai esiste alta natiunalitate pur sang in Europ'a pre lenga a nóstra, au că tóte cele de astadi nu suntu de catu una mestecatura péle-mêle, se cautámai de aprope si la argumentele seau armele Criticului nostru, cu cari se apucă se ne surupe descendenti'a directa dela romanii lui Traianu, celu puçinu dein cu-

riositate, că se vedemu cătu talia de bene; pentru că marturim in conscientia, cumu că dupa ce a recunoscutu si d-lui, că ori catu se vorbesca Eutropiu de stramutarea Romaniloru dein Daci'a in Moesi'a, buna-mite că cumu ai trece dein Pestia in Bud'a, totu au mai ramas unii Romani in acesta tiera ferice plena de aur si de sare, de nu alta, celu puçinu de sementia, — nu mai avemu nece unu interesu se mai scimu, ce s'a templatu cu Dacii, romanisatu s'au ori nu s'au romanisatu, nece ce s'au facutu celi alalti romani, ce trecuta preste apa, că puntea le o stricase inca Hadrianu, de frica, că nu cumu-va se fuga Romanii dein Daci'a in apoi de unde venisera, precum apriatu ne spune Dione Casius seau Xifilinu in istori'a lui Hadrianu.

Adeveratu, că Hadrianu nu mai puntea o a strictat, dar' legiunile le a mai lasatu in Daci'a, că se apera pre bietii colonisti in cuntru barbariloru; inse nu de buna volia, ci numai pentru că l'au spariatu unii amici, dicundu: că de vei parasi Daci'a siti vei trage afară legiunile dein acea provincia, apoi éca ce va fi cu atati cetatiani Romani de acolo? — Si se vedi ce omu stupidu a fostu Hadrianu, acelu geniu mare si cu mente, că nu le a sciutu astupá gur'a, si se le dica: Nu aveți nece una frica, neinteleptiloru, că dor' si io am atat'a mente, că scotiendu ostile se nu lasu pre colonisti in Daci'a, ci i-oi trece colea preste Dunare impreuna cu legiunile si cu cele alalte trupe auxiliare, si voliu stricá puntea de pre Dunare, si va fi pace si volia buna.

Nu, nu le a sciutu astupá gur'a, ci a mai tienutu Daci'a si fora vol'a sa, si sia lasatu si legiunile acolo, — pentru că nu a sciutu ce se faca apoi cu colonistii. Cu tóte că acesti colonisti, erau póté unii, cari totu mai scieau urmá si drumulu pre unde au venit, nu că nepotii loru subtu Aurelianu.

Cumu că asia a fostu tóta istori'a ne spune chiaru Eutropiu l. VIII, cap. III., unde-lu póté cautá cene vrea, seau la P. Maiorul in istori'a citata.

Asia de usioru erá a scóte pre Romani dein Daci'a, dupa ce se asiediasera una data acolo. (Va urma.)

Materialu

pentru o programa a espozitiunii din 28. Juliu 1862 si pentru espozitiunea insasi. (Incheiere.)

II. Cele esite din mani de barbatii si de femei.

1. Metasa cruda, tórsa si netórsa, colorata si ne-colorata.
2. Céra curata firésca séu albita.
3. Faguri intregi de miere.
4. Tóte acelea plante patrioticice, care se intrebuinția la vapsitu de torturi mai vertosu de lana in mai multe tienuturi romanesci, precum si acelea plante si radecini, pe care barbatii si femeile nóstre le tienu din vechime a fi de óresicare leacu séu medicina, cum si acelea ce se credu a fi veninóse séu stricatióse, séu pentru ómeni, séu si pentru vite, trimitîndu din fiacare cate unu exemplaru in natura, alaturandu-i numirile diverse si descriindu'i insusirile fiacarei plante, frundie, radecini etc.

Insemnare. Déca nu estimpu, celu multu in doi trei ani s'ar potea complini Flor'a intréga a patriiloru

nóstre cu tóte numirile loru populare romaneschi. De aceea ne luamu voia a trage asupra impregiurarii acesteia luarea aminte a DDloru medici, a profesorilor de istoria naturală, a junimii studiouse si a toturor carii se ocupa cu botanică.

5. Semintie de legumi si de flori, cate se cultiva prin gradinele unoru economi mai industriosi si nepregetatori.

6. Casiuri, brandia de calitate mai alăsa.

7. Mustariu, preparatu de mancare, carele este atat'a de sanetosu si pana acum asia puçinu cultivatu.

8. Luminari si facili de seu si de cera.

9. Sapunuri simple si parfumate seu aromate, pomada si parfumuri (profumuri, substantie bine mirosoare) preparate din unsori si plante patriotice.

In semnare. Noi nu suntemu pentru ungerea pérului, din cauza ca credemua asia, cumca unsorile astupandu porii pelei capului, impedeca fórte liber'a transpirare seu asudare, casiuna dureri de capu, prin urmare suntu nesanatosse.

Déca totusi cineva sta că se'si unga capulu, apoi se aplice numai unsori prea bine mirosoare. Ei bine, busuioculu, magiaranulu, rosmarinulu s. a. a. cresc sub tóte climele nostro, incatu e pechatu se se arunce atati bani scumpi in strainatate pentru nisce mirosurii si unsori fórte problematice.

Se trecemu la

III. Lucruri de mani barbatesci.

Aici ni se deschide unu campu, preste carele privindu stai se depuni condeiulu si se lasi totulu in voi'a sortii, că barbatii se concurga la espositiune care cu ce va voi si cum ii va taiá capulu.

1. In launtrulu casei si alu curtiei avemu a face cu: croitori, cojocari seu blanari, mesari seu templari, dogari, ferari, orologieri, rotari seu carutari, strugari, lemnari (dulgheri), fluierari, morari, pioari, curelari, murari, petrari, olari, argasitori, ciobotari, (cismari) s. a. s. a., din ale caroru mani esu cele mai diverse unelte de casa si economice, cum si tóta plas'a de vestimente. Cata diversitate in lucratoria' ori carui meseriesiu! Apelam a deci nu numai la gustulu, ci tocma si la interesulu meseriasiloru nostrii. Manufaptele care se voru judecă de mai bune, mai frumose si mai corespundietore sco-pului, déca estimpu nu se voru si premia, voru fi inse laudate prin diurnalele romaneschi, pentru că se fia cautate si cumporate de catra publicu. Nu ne indoimu ca unii meserisii voru trimite la espositiune cate unu assortimentu intregu, spre exemplu: argasitorulu A. va trimite o bucate de talpa din pele de bou, pei de vite lanose (oi, capre) vapsite negru, rosu, verde, galbinu etc.; cojocarulu va concurge cu cate o pele de ursu, lupu, de vulpe, de vezune, pisica selbateca, sderu, dihoru s. a.; rotarulu (carutiarulu) se va produce cu tóte cate suntu parti constitutive ale carului, carutiei seu trasurei, ale aratru lui scl. scl. si economulu cu totu felulu de unelte economice.

2. Producte de campu. Ne intereséza că se fia reprezentate tóte cate se numescu producte ale campului si ale padurei in cea mai mare diversitate, in tóte putintiōsele soiuri si nuanci; prin urmare, grane, secari, ordie, papusioiu varatecu si tomnatecu, mare si mai meruntu, alacuri, meuri (malaiu meruntu), hirisca, rapitia, ovesu; apoi fasole, mazere, linte, bobu, de soiuri laudate si bine ferbetore, hemeiu, gogosi; cum si ghinda de stejaru si de fag, vescu, semintia de florea sōrelui, de inu, de canepa, fuiore de inu si de canepa, scortie de lemn de argasit u si de vapsitu, resina, pacura, dohotu (din mestecanu etc.)

In semnare. Transportulu grauntielor se pote midi-loci cu inlesnire, punendu de es.: in acelasi sacu cate 2—3 cupe din fiecare separatu si legandu saculu preste midiulocu pe atatea locuri, pe cate sorturi vrei se bagi in trēnsulu.

3. Productulu dealurilor de vii, adica, vinuri vechi si noua, cum si otiete de vinu si de pome, turnate in carafine tari si asiediate in cate o laditia.

4. Producte scose din sinulu pamentului, adica tóte speciile de metale si minerale, precum: auru, argintu, in stufe, arama, feru si magnetu, cusutoru, teluriu, argintu-viu, alama (Messing), nicolu, plumbu si orice voru fi avendu proprietarii romani de mine (bai) din respectivii munti; asemenea si carbuni de pétra si de turfa, pe unde se voru fi aflandu de aceia pe vreunu hofaru de alu romanilor. (Se afla pe alocuirea in Ardealu si unele specii de petrii nestimate seu cum se mai numescu petrii scumpe, precum safiru, smaragdu, topasu s. a.)

In semnare. Se intielegem de sine, ca daruinduse asociatiunii obiecte de acestea, dens'a lear pastra pentru o colectiune mineralogica, precum si banii vechi pentru o colectiune numismatică.

IV. Artele.

Intielegem aici numai pictur'a (zugravi'a), sculptur'a seu scobitura in metalu, pétra, lemn si music'a.

Avemu cativa zugravi buni. Zelulu nationalu va invinge pe modestia loru si ii va induplecá se trimitia la espositiune cateva producte de ale talentului si studiului propriu.

Ne place a crede totu asemenea despre sculptorii nostrii, dintre carii unii 'si castigara si pana acum renume frumosu in sinulu natiunii nostre.

Incatus pentru incercarile in musica amu pre'nciintiatu mai in susu dorint'a nostra.

Dorim din tota inim'a că se simu suprinsi intr'unu modu forte placutu anca si prin alte producte de artisti, pe carii, déca 'i avemu, ni se va arata la espositiunea viitoare.

Incheiemu acestu discursu alu nostru cu acea observatiune, ea la espositiunea din Brasovu pote se concurga oricare romanu nascutu in launtrulu tierilor monarchiei austriace, de si in timpulu de fatia se va fi aflandu cu locuint'a inafara.

Zernesci, 25/13. Jan.

G. Baritiu.

Schuselca „Donau-Z.“ si eroulu nostru A. Severu. (Urmare.)

Premitemu aici polemisarea corespondentului vienesu dein „Sürgöny“, care de si da dreptu lui „Donau-Z.“ la afirmarea acestuia: ca déca s'ar si afila o partita daco-romana, aceea nu e poporul roman, precum neci fractiunea separatistica dein Ungaria nu e Ungaria intréga"; totusi, auditi fratilor, catu e de indiscretu si acelu inimicu din „Sürgöny.“ Elu dice si acumu, ca numai nesce fractiuni dintre nationalitati, adeca bujogatai, ei singuri se sfaraiesc cu atata selbatacia in cuntra natiunei magiare, dar' poporul e de acordu cu ei; ba cutéza a dice, ca in fractiunile acestea esistéza unu elementu inimicu precatu magiarilor pe atatu si Austriei, si deaca se afila o mesura careva de deosebire, atunci tota diferint'a se forméza numai dein amesteculu burocratiei (romane?), apoi adauge, ca nu vrea a denega meritele natiunei romane dein 48 pentru tronu si monarchia, dar apoi istoria din nainte de 48 inaltia cu totulu alte merite cu multu mai mari a le magiarilor scl.

Lasam ear' la o parte si contentiunile seu incordarile fai-mosului Szalay, care si acumu nu face neci o concesiune nationalitatilor, ci totu sta tare cerbicosu pe lenga aperarea suprematiei limbei magiare, că ia datu destulu bine de capu W. dein „Ost si West“ mai eri; trece mu cu vederea chiaru si programistii lui „Magy. Sajto“: Pál Almási, cont. J. Betlen, Beninczky, E. Ivanka, Károli, Komaromi, Podmaniczky, K. Tisza, Jókai Moritz etc., carii se léga că de unu siboletu ca se voru tiené numai de acestea 3 ouvinte; „O U n g a r i a liberala“, si se apromitu ca voru fi liberali facia cu causele natiunale, regeionarie, umanitarie, cu pretensiunile tem-pului si cu cestiunile cele mari europene, venindu a pasi in publicu in numit'a fóia, si i lasamu la o parte numai, pentruca timpurile ne au dovedit, ca unii frati magiari sunt liberali in vorbe pana atunci, pana candu vinu la frangere panei, candu apoi reteréza descareanduse pe conclusele majoritatii dietale, care totu prin influenti'a loru e castigata, că se nu pota dā in dieta ce au apromisu prin diurnale; — si ne tiermurim la reproducerea articulului conducatoriu dein diurnalulu oficiosu „Donau-Z.“, care esi su titl. Romanii si suna asia:

„O Fóia magiara, cu órescare bucuria esita dein dauna seu durere ne trage atentiunea că se ne ingrijimu, ca éca se au ivitu in cercurile centralistice (in Viena?!?) acestea in-grijiri despre pornirile de facia ale romanilor. Decandu s'a complinitu uniunea principatelor, priveseu si suditii austriaci de limba romana cu o simpatia nenegabila catra Bucuresci; si e lucru pe facia, ca ar' mai dori se tramite deputati acolo decatu in Viena. Organulu magiaru cu ocazie a ésta earasi iésa pe tapetu cu vechi'a popantia (ciuha) dacoromana, dupa care dein amédiadi'a Transilvaniei, dintr'o bucate a Ungariei incepundu dein dosulu Oradiei mari, si dein Principate se se formeze o Romania reala.“

„E lucru vederatu, ca cu acésta se facu incordari de a speria pe centralisti, cari de unu tempu in éoce priveseu la poporul romanu eu incredere. Óre poteraru fi aici vreunu temeu de speriatu? Noi credemua decisivu, ca nu.“

„Mai antanu ne amu rogá de intrebarea: Cu catu e mai bunu separatismulu magiaru decatu daco-romanismulu, si cu catu mai pucinu periculosu? Una mare Ungaria ne ar' lua tota tiér'a de dein colo de Laita, ear' imperiulu daco-romanu numai Oradea mare de orasii marginasiu, pe candu celalaltu chiaru pe ins'a Viena, pe candu Brük lenga Laita si Hamburg sar' preface in statiuni de granitia la Bodenbach.“

"Pentru alu doile, noi nu ne amu uitatu si nu vomu uita neci o data, cumea bravii (die wackern Romänen) romani tie-nura in anulu 1848 creditiosi cu Austri'a si pe sangerósele campuri de batalia fora infriosiare afruntara galeriele furciloru, cu cari isi decorase magiarismulu tienuturile sale. Candu credinti'a unui poporu se dovedi atatu de stralucit in fapta si modu plin de activitate, atunci posedéza acelasi unu dreptu de incredere, atunci merita acela, ca pretensiunile, ce le redica, pe catu se pote, se se considereze, atunci inse aceliasuntu cu atatu mai puçinu respicati contrari ai Austriei." (Faptele, nu prepusele seu opiniunile se se pona in cumpana la adeverulu acestor dîse, si credemu, ca si antagonii cei mai neimpacati ai nostri inca 'si voru lua caciul'a din aintea lealitatei romanului. R.) „pe carii iam poté asculta, candu ar' vorbi de reu despre unu astfeliu de poporu.“

„Fora indoieala se afla o partita daco-romanica, inse ea nu e poporul romanu“ (Ai cadiutu in eroare, Domnule brave! Intre romanii din Austri'a numai intieleginti'a ar' poté face o aseminea partita; apoi cine a dovedit aderinti'a romanului catra tronu si patria? Cine a condus poporul si mai eri si mai alalta eri si chiaru si pre timpulu eroului libertatei nationale, a lui Hora? Nu totu ins'a intieleginti'a? Ati datu vreo data preste fapte de conjuratiune, or prodiuine de rege si patria intre romani? Apoi deea intre intielegintia nu se pote presupune, intre poporu nu supuni neci Dta, cene ti a viriu dara acea funingine in ochi, ca totu se vedi undeava vreo pata negra in aerulu de asupra romanului, ca o fata morgana, si se o dai de realitate fora indoieala?! Si atat'a ne dore, Domnulu meu, ca concedeti, pentruca e absolute falsu. Pote ca vi s'a spusu de vreunu desmetecu, de vreunu desiechétu beatu, ca a ofestatu daco-romani'a cu agiasma din ap'a lui Bachus si aceea o numiti acum partita fora indoieala?! N'amu supune bucurosi, ca si barbatii austriaci, carii au interesu pentru solidarea unitatei monarchiei, se nu-si cunoscua bine conduit'a poporeloru monarchiei. Dr. Schuselca Dle a disu totu ce sear' poté dice despre simpatiele naturali si lecuirea loru si n'ai gresi se stai si Dta numai la acelui Rubiconu, pentruca cine trece preste acesta numai unu pasu, acela nu e amicu patriei, neci libertatei ei si a poporeloru constitutive ale monarchiei austriace.

Pentru contraservitu, Domnule, eata totu adeverulu: Partit'a daco-romana se afla numai in ererii cei de vulpe si in camerele animei celei pline de dusimania ale chichistiloru (Zopfmänner) magiari, sasi-germani si alti venetici, cari tienu intinse: unu lanchi si o mirega cruceisii, curmedisu inaintea feriorei si inaltiarei romanului in cultura ori si unde se afla elu; pentruca din beciznici'a, ticalosi'a loru pipaita cu mana porta frica, ca nu voru mai poté trai, deea nu voru calari si mai incolo si nu voru suge catu de catu din vertos'a si latita cerbice a romanului. Acestia suntu scornitorii minciuniloru, acestia anteposturile dacoromaniei, ei facu planurile, ei le si publica, pentrucá sa-si cerce noroculu inca odata de a vedé pe romanu suptu papuculu loru politicu; ear' in Austri'a intre romani nece visu de acesta nu vei afla. Treceti apoi Domnule preste Carpati, luati pe toti ciocoi (nu boierii romani patriotici) si greculetii, si tote celealte unelte ale rusimului si austriaco-Bachiene si le viriti pe tote in saculu cu minciunile; tieneti apoi tare, ca e adeveru, ca acestia vreau numai din interesu marsiavu, si earasi spre a strica natiunei si acolo si aici a agita cu ideele de Daco-Romania. Acestia inse nu'su romani, nusu nimica, deoatut nisce ómeni cu capulu a mana, si cu cutitulu in braulu anticristului si alu anterului, ca se giunge, candu voru poté, pe renascut'a Romania. Dar' din norocire ei sunt si in Principate numai o döga fora resunetu; credeti acesta si nu ve veti insiela. Ear' deea totu nu ve credeti ochiloru si totu mai nutriti ceva presupu asupra romaniloru din Austri'a, ca ar' avé in sinulu ei vreo partita Daco-Romania; apoi spunetine, se scimu si noi:

Care? unde e? prindetio! fusulatio! dar' nu numai din prepuze góle, ca atunci si romanulu celu mai creditiosu tro-nului si patriei ar' cadé victima uliiloru, ce astépta topinduse dupa prad'a romanului, nu asia domniloru; ci pe cei aflati dechiarati, cum suntu dechiarate fractiunile magiare, care vau cantatu si ve totu canta la urechia, ca Ungari'a nu e Austri'a nece acesta ceealalta, ci Ungari'a — cu regele ei — va fi — si inca pana la Marea negra. Despre acesta fractiune poteti totu vorbi, ca ea e dechiarata pe facia, dar' despre partit'a romana daco-romana si a prepune si a vorbi e pecatu, cum e peccatu a numi pe cineva hotiu, fora ca elu se fi furatudu va cevasi.

Cu acesta amu fostu datori sinceritatei si bunei vointie a M. respectatului scriitoriu alu art. de mai susu si lu incre-

dintiamu, ca acolo susu neci pe departe nu se scie, cum ne tractéza pe noi aicia jossu; — si deca se ceru reporturi, apoi a cesta uneori mergu ear' totu din sinulu cliceloru acelora, cari bucurossi ar ascunde sorele politici romanului. — Vorbitu despre trecutu, ca dora presentulu va fi mai demnu de lealitatea nostra. Si acum se ne re'ntorcemu cu voi'a Dta earasi la articulu.

Va urma.

Bei siu, 16./4. Ianuariu. Nuori grei incarcati de grindina se gramadeu éri alalta éri deasupra-ne ca prenuncii morosi ai unei furtune, ce parea ca nu va inceta, pana nu va da pradiei, pana nu va sgudui dein temelia si nu va smulge, rapi au sterge de pre pamentul acesta, pre care'lui numim patria, celu mai maretu monumentu, celu mai pretiosu si caru margaritariu adusu dein vechea patria Roma, ad. limb'a.

Aceeasi ingrijire, seriositate, temere, preocupatiune, a ceeasi incordare, resemnatiune, ce sunt criteriile caracterelor nefavorite de sorte se manifestau in tote cercurile convenitore ale fratiloru de unu sange, caror'a atatu de multu le pasa de una viitoru mai prosperu.

Resolutiune forte si sperantia firma.

Si écca o faima, ce cerculá pr'in animile tuturorú ca o schintiea electrica, faim'a dorita, ca Petru Paal, ca jud. primariu beiusianu, Toma Costinu si Ioanu Vasiu ca subjudi accompagnati de Iosif Romanu ca jude primariu oradanu si pe Crisiulu repede, dupa ce au depusu in Orade juramentulu prescrisul au de a sosi pe 1. Ianuariu ser'a in giurulu familiei si consangeniloru loru in Beiusiu — straformâ totulu.

Erá diu'a antaia a anului c. v., candu bunii crestini isi revérsa orarile sincere in cerculu familiaru socialu au colegialu, oftandusi multualmente ani multi fericiti, nesuperati de amaratiunile multifari si eata la o miscare generala, glóse in discursuri glumetie, tineri betrani, de pre o carora fecie serine aru fi potutu ceti fisiognomistulu, ca la anim'a acestora fintie pre desu atacate de loviturile neindurante ale sorteia a incetat a rode vermele nesatios alu malcontentiei, a disparutu dein sinulu acelor'a si urm'a tristetiei, grijei, timiditatiei si scrupulositatiei pentru pretios'a ereditate romana — limb'a continu amenintiata, ma inca nerapita de totu prin fatalulu trecutu.

In complicatiunile anului trecutu, pre candu se incercau frati protectori a clatina continentulu patriei pana in cele mai inferiore incheieturi ale sale, nu ne poteam conserva limb'a, ca era espusa sarcasmelor si baterei de jossu, si candu apucamu condeiulu, arm'a acesta a civilisatiunei, si bateam la usile publicistiloru pestani, le aflam pre acelea incuiate. — Eramu sortiti a fi muti ca pescele, sabi'a lui Damocle aniná asupra-ne, ca-ci trecéamu de buitogatai, deea ne plangeam necasurile nemeritate in foi nemagiare.

Ore unde ne aflam?

Dein vijelia! ore ce si catu a trecutu?

Ense la o parte cu acestea... voiu se ve inpartasiescu nescari pasage dein solenitatea dilei.

La 9 ore antemeridionale sunetulu campaneloru ne chiamá la beseric'a g. c. romana, unde sub celebrarea solena a s. liturgiei de mai multi preuti junimea gimnasiale sub conducerea prof. D.... esecuta majestosele si armoniosele cantece eclesiastice in quartet, éra crestinii, carii concursa la s. beserică in unu numeru insemnatu, si inaltiara cu o pietate exemplara ferbintiele rogatiuni catra ceresculu Parinte pentru indelung'a vietia si sanetate a episcopului diicesant Vasiliu barone de Erdelyi, ca in dio'a onomastica a aceluia, care'si are meritele nedisputabile pentru beseric'a si natiunea nostra, mai multe de catu ce scimu noi.

La 7 ore sér'a lamur'a cetatienei impregiurata de unu numeru de spectatori, ce'ti insuflau respectu, pléca dela cas'a orasului cu unu conductu de facili, cu cari lenga gimnasiu se insoçira tinerii gimnasiali cu facili in mana — proprio motu — intonandu music'a locala „desceptate romane;“ „apoi imnulu poporalu“, si intre strigari sgomotose de „se traiésca Imperatulu“ „se traiésca com. regescu de Petracu“ surprindu pre noulu ma popularulu jude prim. Petru Paulu, caruia Dlu cettianu J. B. i improvisa unu discursu plin de cele mai cordiale si aderatore semtieminte catra inalt'a dinastia domnitore, multiamindu distinsu pentru parintesca grijă a gloriosului nostru Imperatru.

(Va urma.)

AUSTRIA, Viena 29. Ian. In cancelariele ungara si transilvana se tienu mereu consultatiuni despre cele, ce suntu a se urma la nou'a constituire a tieriloru si se crede, ca in scurtu voru fi gat'a si operatele pentru diet'a transilvaniei.

Mai. S'a a binevoitu a crea unu nou ministeriu pentru marina si comand'a marinei va fi subordinata deadreptulu numai Mai. Sale. Ministrul de marina facia cu ministeriulu de statu va avé o pusetiune nedependenta.

Consiliul municipal din Vienă a decretat să serbeze cu festivitate mare diua de 26. Februarie, aniversarea constituției austriace.

Un contrast în principiu politic vede între min. C. Rechberg și min. de Schmerling „Nar. L.”, că totu ca su ambi într-același ministeriu. Soluții americană alături unu Mr. Jones având o intrebare cu c. Rechberg în caușă americană, în care c. Rechberg îl asecură, că „Austria nu e aplacată a recunoaște unu guvern de facto, ori unde ar fi acela.” Scurtu după această cav. de Schmerling cunventea către senatul imperial, „proclamându-guvernul austriac în Ungaria de regim de facto în deplină convictiune de invingere. Într-aceea în Ungaria se speră tare că Vienă se va impacă cu Buda-Pesta pe temeiul concesiunilor din ambe partile.”

Din Chronică străină scirea faptica cea mai batătoare la ochi e, că min. Franciei de Tuvanel a trimis solului Lavalete din Roma o nota cu datu 11. Ian. în care Franța si comunica două principii de mare însemnatate: neintreviniunea si neposibilitatea restaurării vechi. Depășită dice: „Gubernul imperial, cind a recunoscut regatul Italiei, a lucrat din convicție, că restituirea celor trece nu mai e prin potinția. Dintre monarhie numai trei: Austria, Spania, Bavaria s-au contenit a-si reincepere comerciul diplomatic cu Turinul. Nece unu cabinetu nu mai cugetă a face reacțiune cu poterea in contra ordinei lucrurilor introduse. Proclamat pe față, or' concesu cu tacerea principiului neintreviniunei e murulu aperitoriu alu pacei europene. Curtea de România foră indoielă nu aștepta ajutorul strainu spre a-si reocupa provinciile pierdute. Eu nu cred, că România s-ar invoi candva a provoca cele mai infricosante conflagratiuni pentru interes, a caroru rezultat ar fi cu indoielă.” — Deaci poftesce pe S. scaunu la o transacțiune cu Turinul si aproimate midiulocirea s-a acăsta, si nedependintă si inflorirea bisericei catolice.

Aceasta nota se comunică cu S. Sa Papa si card. Antoneli, inse foră rezultat, că ei nu vreau a se abate dela poterea lumăscă si dreptulu avutu.

Numai acumu vedem din nota de susu, că lucrurile intra în stadiu mai seriosu cu caușă Romei, dela a carei rezolvare va depinde pacea lumiei.

De altmintrea lucrurilor in Italia nu luara alta față, numai in contra agitatiunilor față cu Venetia a facutu imputatiune Franța la pretensiunile austriace, după cum se vorbesce.

Turcia redice pe primavera 60 mii recruti si Omeru Pașia cu Erzegovinenii insurgenți a facutu armistare pana in Martiu viitoriu.

ROMANIA Dela frontieră românescă 22 Ian. (3. Fauru). Pe candu ne aflăm si noi că si totu publicul intru așteptare plina de curiositate că se ajungem a citi descrierea solenitatilor care se voru face la 24. Ian. in capitală București si ce va fi din cei 80 mii galbini destinati a se mai cheltui anca si cu această ocasiune, o parte din diurnalele franciosesci din care vinu in ţără nostra se exprima tocmai in aceste minute cu disgustu fără mare asupra portărilor demagogilor nostrii, carii scriu, striga si săberă in gură mare, că ei nu sunt multumiti numai cu Tiără romanescă si cu Moldova, ci ca loru le trebuesce Daco-Romania întrăgulită. Eata intre altele ce scrie „Constitutionel”*) despre acei demagogi ai nostrii.

„Noi suntem amici sinceri ai Romaniei, tocmai pentru aceasta ne pare reu ca tiparul de acolo face asemenea eseuse, incatul diurnalelor celor periculoase le este iertat a săberă, cumca totu romanul ar fi datoru a-si castigă arme si a nu le depune pana atunci, pana candu Europa nu va recunoaște o România adausă cu Besarabia, Bucovina, Transilvania si Banatul. Că respunsu la aceste agitatiuni orbundrasnetie este de ajunsu unu ouventu: Apucarea lacoma aduce si pe caușă ceea mai buna in periculu.”

Eara diurnalul „Pays”**) scrie despre același lucru intre altele multe:

„Maiestriile demagogilor mergu pe intrecute; ei săberă, se luptă, alergă năcoce inelo, turbura apele, facu totu pentruca se traga in partea loru pe partită advocaților. Dema-

gogii huleșeu pe tota lumea, atită pe teritori, infere de trădatori ai patriei pe toti aceia, carii nu urla alăturea cu ei.”**) Ei invinuie pe altii, că nu voru se apuie pe calea prefișa de către Franța! Sermana Franța! Si ei mai credu că facu tie complimente cu acela. Ei agita in numele Franției incontră Portii, se folosesc de numele Franției oandu provocea la arme pe tota lumea, pentru că se formează România dela marea negra pana la Tisa.”

„Paguba mare ca această terutia fragedă mai nainte de a prinde radacini pe micul seu teritoriu propriu, incepă a si visa, că chiamarea sa ar fi istorica maréa, si se catiara de pamentu străinu, carele pentru densa e forte stancosu.

Inse acești agitatori suntu numai o fractiune prea nepurtătoare din acei locuitori ai României, carii au scosu la cale cu atată norocire autonomia patriei loru.” —

Pana aici „Constitutionel” si „Pays.”

Trebue se recunoaștemu, că acelea două diurnale franciosesci descriu astădată starea lucrurilor din România intotdeauna precum o scimă si noi. Numai o impregiurare sa uită a se însemna. Suntu acum mai bine de ani douăzeci, de candu acea fractiune mica de semicarturari, care sa incercă din timpu in timpu a propagă ideea Dacoromaniei, a fostu totudeauna in prepusu, că ea sta in soldul rusescen si ca lucra cu bani rusesci, si intru adeveru ca acestu prepusu sa si adeveriu de vreo trei ori intr-unu modu cu totul aventuriosu. Astădi acestu prepusu este cu atată mai mare, cu catu se crede mai tare, cumca Rusia are neaparată trebuința de turburari forte serișe in Principate, pentruca cu ocazia spargerii din nou a cestiunii turcescii se păta dîce vecinei Austrie si Europei intregi: Vedeti pe acești români, că ei abia ajunseră pe copaciul de crastaveche si acumu voru se se măsre cu unu milionu de baionete rusesci si austriace.

Lucru in adeveru curiosu, că mai virtuosu dela 1860 incoce ori-candu va fi vorba in București despre scopuri daco-românesci, mai cu sama iai respunsul: „ia taceti, că ei lucra pe mană Rusiei,” — Eara candu este vorba de partita lui Eliadu, care prigesce pe uniti, ti se respunde: „Ean las' Domnule, au nu vedi Dta ca ei lucra pe mană Austriei?!”

Rusia inca are nevoie mare cu nobilimea, care nu se impaca foră prerogative. Intr-o adunare de nobili in 28. Ian. gen. Suvarovu dice către adunare: „Fora strinsa aliantă cu imperatul nu se poate cugeta la unu bine alu nobilimei. Imperatul doresce că nobilimea sa-si tiana puseniunea sa socială preferita, inse numai alipinduse si remanendu de sprinținu tronului si poate consolida influența si resolvi intrebatiunile. Si Rusia totu cu reorganisarea internă a judecatilor si a administratiunei se ocupă mereu, experimentandu, candu ună candu alta măsura. Totusi nemultamirea si acolo e mare si arestarile nationalistilor esaltati nu mai inceta.”

Socotă balului Reuniunii F. R. din 26/14. Ian. 1862.

Intrati. 1. S-au vendut prin Angelu I. 84 biletă a 1 fl. 50 cr. 126 fl.; 2. la cassa 67 b. 100 fl. 50 cr.; 3. prin D. Fabik 62 b 93 fl.; 4. prin D. Kindler 33 b. 49 fl. 50 cr.; 5. prin D. G. Ancanu 25 b. 37 fl. 50 cr.; 6. prin G. Joan fii 9 b. 13 fl. 50 cr. Sumă 420 fl. Esiti. 1. Lui D. E. Hava pentru sală si decorarea ei 140 fl.; 2. la D. I. Hajek pentru musică 45 fl.; 3. la D. Böhmches pentru 9 oglinzi 9 fl.; 4. la Römer & Kamner pentru tiparitul afiselor, biletelor si ordinea de dansu 13 fl.; 5. Obiecte de toiletă 3 fl. 96 cr.; 6. Imparătorului afiselor 2 fl.; 7. Bileterului A. Ivanu 3 fl.; 8. 1. politianu si 2 servi 4 fl. 50 cr.; 9. pentru cuie etc. 1 fl. Sumă 221 fl. 46 cr. Prisosu in favoreea Fondului Reuniunii F. R. 198 fl. 54 cr. Brasovu in 3. Feb. c. n

Comitetul Reuniunii F. R. prin Zamfira de Juga, presed.

Cursurile la Bursa in 5. Februarie 1862 stă astăzi:

	Baz. ască. sp. xp.
Галсни ұммиеръети	6 56
Аугсбург	138 25
Лондон	139
Мінські таңылыш национал	83 20
Омініліе тегалічес екі де 5 %	68 75
Ақжайыл запасы	797
„ крепіртілі	193

**) Curatul asia precum facea magiarii la 1848/9.

*) Organul ministru frantosescu.

**) Asemenea.